

EL GELAT D'EN MARCEL

Benvolgudes i benvolguts, aquest estiu, a la platja de la Pineda, he viscut un fet que toca el voraviu del més alliberat o *passota*. Si ens acompanyes, amic lector, passarem la moviola per donar-li moviment i veu.

Hi havia anat amb una família amiga, amb quatre fills, un dels quals, en Marcel, de deu anys, és un nen discapacitat amb diversitat funcional cognitiva, o, com també es diu ara, un nen amb «necessitats especials».

Mentre la mainada amb la mare feien una bona remullada sota un sol de justícia, amb el pare, i amb la parsimònia pròpia de l'estiu, vam anar a comprar uns gelats per a tots ells en una guingueta de la mateixa platja. Poc més tard, mentre tothom començava a devorar la frescor del gelat, el nostre Marcel s'aixeca d'una revolada, passa pel costat d'un matrimoni francès i es dirigeix cap a l'aigua on hi havia un nen d'uns quatre anys fill de l'esmentat matrimoni. Amb aigua fins al genoll i amb el gelat a la mà el nostre Marcel el desembolica i l'hi regala.

AMB EL TEU GEST, SENSE PARAULA, VARES FER POSSIBLE VIURE UN MOMENT DE FRATERNAL COMUNIÓ

Moments d'expectació per a tots. Vaig quedar astorat i sense reaccionar. Vaig pensar per un moment: «Ja no hauria de ser en Marcel a donar la nota quan fins ara havíem passat ben desapercebuts.» Què faran els pares del nen francès? Què hauré de dir nosaltres? Amb un posat d'estranyesa aquell matrimoni es miren les cares i nosaltres ens mirem les nostres. El nen francès, amb el gelat a la mà, deixa l'aigua d'una correguda i es planta a la falda de la seva mare. Ens creuem les mirades, sense paraula, amb aquella parella i aleshores esclata un somriure entre tots.

Gràcies, Marcel. No sabràs el gust que tenia aquell gelat, però sí que varem comprovar com amb ell vares refrescar i eixamplar el cor de tots els qui varem contemplar l'insòlit espectacle. Amb el teu gest, sense paraula, vares fer possible viure un moment de fraternal comunió que a cap dels qui ens considerem «normals» no ens hauria passat pel cap pretendre aconseguir.

Aquest gest d'en Marcel, oi que té flaire d'aquell gest de Jesús a l'Últim Sopar, quan agafa el «seu» tros de pa, el que li tocava, en fa trossos i el dona personalment a cada un dels deixebles?

Entendrem ara també la resposta que dona Jesús als seus deixebles quan li pregunten: «Qui és el més important en el Regne del cel?» (Mt 18,1). Aleshores, afegeix l'evangelista, «Jesús va cridar un infant, el posà enmig d'ells i digué: "En veritat us ho dic: si no canvieu i us feu com els infants, no entrareu pas al Regne del cel. Així, doncs, el qui es faci petit com aquest infant, és el més important en el Regne del cel. I qui acull un infant com aquest en nom meu, a mi m'acull» (Mt 18,2-5). I encara, poc més endavant, quan els deixebles impedié que uns infants s'acostessin a Jesús, ell els digué: «Deixeu estar els infants. No els impedié que vinguin a mi, perquè el Regne del cel és dels qui són com ells» (Mt 19,14).

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

—**Festa en honor de la Mare de Déu de Misericòrdia a Reus.** El dia 25 de setembre, Reus va celebrar la festa major en honor de la Mare de Déu de Misericòrdia, que commemora l'aparició de Maria a la pastoreta Isabel Besora que va tenir lloc l'any 1592. L'arquebisbe Joan Planellas va presidir l'eucaristia que va tenir lloc a la plaça del Santuari, i que va aplegar centenars de persones. També hi van participar els preveres de l'UPA de Reus, les autoritats locals, els responsables del santuari i l'Orfeó Reusenc, que va acompanyar els cants de la litúrgia. Durant l'homilia, l'arquebisbe Joan va fer referència al «tarannà obert, emprenedor, en diàleg amb tot allò nou» que caracteritza la ciutat de Reus i que es fa extensiu, també, en l'àmbit eclesial, especialment pel que fa al diàleg ecumènic: «Existint a Reus una representació de les principals confessions cristianes, és on més ha tingut lloc al llarg dels anys el diàleg i la pregària conjunta». En aquest sentit, va assegurar que «la pietat mariana podria contribuir a millorar el diàleg ecumènic amb els altres cristians» a partir de tres elements clau: «La comunió de pensament amb els altres cristians, la cura per evitar exageracions que podrien dividir i el paper de Maria en la pregària per la unitat dels cristians».

—**50è aniversari de l'Associació Bíblica de Catalunya.** El dia 21 de setembre de 1974, l'arquebisbe Josep Pont i Gol signava el decret d'erecció de l'Associació Bíblica de Catalunya. Per a celebrar aquests primers cinquanta anys de vida, el dia 28 de setembre va tenir lloc un acte commemoratiu que va començar amb la celebració de l'eucaristia a la Catedral de Tarragona. Durant l'homilia, l'arquebisbe Joan Planellas va destacar «l'immens esforç que s'ha fet a Catalunya al llarg del segle XX per tal de tenir acuradament traduïda la Bíblia al català, i l'absoluta importància de la Paraula de Déu en la vida de la nostra estimada Església.» Posteriorment, al Centre Tarraconense El Seminari, es va celebrar l'acte institucional, amb parlaments a càrrec del president de l'ABCat, Joan Ferrer; la vicepresidenta, M. de l'Esperança Amill; el Dr. Armand Puig, president de l'AVEPRO; i el delegat diocesà per a la cultura, Dr. Andreu Muñoz. El Dr. Puig, en la seva intervenció, va fer glosar la trajectòria històrica de l'Associació, remuntant-se ja al segle

XIII amb la traducció al català del Salteri. Al final de l'acte es va projectar un vídeo commemoratiu d'aquest cinquantè aniversari i el Cor Jove de la Schola Cantorum dels Amics de la Catedral va oferir un petit concert.

—**Clausura del 250è aniversari de l'arribada de les relíquies de santa Càndia a Falset.** Durant tot aquest any, la Parròquia de Santa Maria de Falset ha organitzat diversos actes amb motiu de la celebració del 250è aniversari de l'arribada de les relíquies de santa Càndia a la capital del Priorat. El dia 25 de setembre, dia en què van arribar les relíquies l'any 1774, va tenir lloc una celebració eucarística a la capelleta on es custodia la imatge de la santa verge i màrtir, al camí de la Fuina. La missa, que era la primera vegada que se celebrava en aquest indret, va aplegar un centenar de persones i va cloure amb la veneració de la relíquia i el cant dels goigs. D'altra banda, ja com a darrer acte d'aquest any de celebració, el dia 29 de setembre l'església parroquial va acollir la representació escènica d'Els vitralls de santa Càndia, un espectacle de dansa dirigit per Josep Ahumada, que va anar a càrrec del grup de teatre i dansa La Corrandà i l'Associació Musical Vila de Falset. L'acte es va fer en dues sessions, amb un total de 450 assistents que van poder conèixer la història de santa Càndia, un jove màrtir romana.

L'ENTREVISTA

Mn. Joan Àguila Chavero,
provicari general per a la pastoral:

«Volem que la parròquia sigui un espai de trobada, no de pas»

Amb el començament de curs s'han reprès totes les activitats per a la implantació de les unitats pastorals, que possibiliten una transformació missionera de les parròquies i comunitats de l'arxidiòcesi. La necessitat d'una renovació pastoral i de noves formes d'evangelització han fet que així esdevinguin una crida a la comunió i a la missió de l'Església de Tarragona.

L'encarregat de posar-les en marxa i potenciar-les és Mn. Joan Àguila Chavero, nomenat recentment provicari general per a la pastoral. Avui conversem amb ell per a aprofundir més sobre aquesta realitat.

—La creació de les unitats pastorals era l'impuls que necessitava l'arxidiòcesi per a fer front a les necessitats actuals?

Creiem que sí. En els últims temps la realitat d'algunes parròquies feia necessari que s'unissin per tal de poder garantir tots els serveis pastorals. Per això, aquestes unitats pastorals són la forma més adequada que vam trobar i ens sembla que, de mica en mica, van donant el seu resultat.

—Com va sorgir aquesta iniciativa?

Partint del coneixement de les diferents comunitats i de l'estat de l'activitat pastoral que s'hi duu a terme, vam consultar el Consell Pastoral Diocesà i vam organitzar una assemblea diocesana. Entre tots vam veure la necessitat que les persones es poguessin unir per a treballar i, d'aquesta manera, enriquir les propostes pastorals i fer-les més operatives.

Des de la implantació, les parròquies que passaven més dificultats, les més petites i de l'àmbit rural, ho han viscut com una oportunitat. No fer res volia dir anar reduint la proposta pastoral de cada parròquia fins que, finalment, hauria quedat limitada a només alguna celebració litúrgica en moments importants. En canvi, d'aquesta manera, vinculant-se amb altres parròquies, també es pot garantir la catequesi, l'activitat amb els joves, l'atenció als malalts o als més necessitats.

És cert que per a les parròquies més grans, que ja tenien tots els seus serveis garantits, pot suposar alguna dificultat aquest canvi de perspectiva, perquè potser no en tenien tanta necessitat.

—El que està clar és que, en general, es facilita la feina.

Es facilita la feina i s'ajuda i es reforça molt la tasca dels mossens, que no poden arribar a tot. Amb això volem assegurar que hi hagi un equip de laics al costat del mossèn que garanteixin l'activitat pastoral. Volem que el mossèn no hagi d'anar estressat, corrent per intentar salvar una celebració, sinó que esde-

vingui l'impulsor de la pastoral, que és el que li correspon per vocació, i al mateix temps es pugui recolzar en un grup de laics formats per a poder tirar endavant totes les activitats.

—Les prioritats pastorals d'aquest nou curs giren al voltant de cinc àmbits. El primer és el de creixement i vivència de la fe, que implica la formació.

El primer àmbit que afrontem és la formació de tots aquests laics que han d'ajudar i assumir responsabilitats. Però no volem només formar-los de cara a la pastoral, sinó que també es puguin formar grups de vida a les parròquies per aprofundir en la fe.

La formació del cristià dura tota la vida, no es limita només a la catequesi. Per això, proposem la creació de grups de persones adultes que puguin reflexionar la seva vida i prendre decisions i compromisos a la llum de l'Evangelí.

—La fraternitat és el segon àmbit, que suposa acollir i integrar. Com ho podem treballar?

Hi ha molta gent que passa per la parròquia per a rebre un servei concret, però no s'hi queda ni s'integra a la comunitat. Hem de buscar la manera que aquestes persones rebin un acompanyament, oferint-los un acompanyament, un grup de referència amb persones que tinguin les mateixes necessitats o inquietuds, i es puguin quedar a la parròquia. L'objectiu és que la parròquia sigui un espai de trobada, no de pas.

Continua a la següent pàgina >

Ve de la pàgina anterior >

—La caritat també és important, atendre i acollir totes les pobreses.

Quan es parla de pobresa, a vegades només és té en compte la qüestió material, persones que no tenen menjar o necessiten roba, però cada vegada hi ha més persones que viuen en sol·dat, que no troben sentit al que fan, i això també són pobreses a les quals cal donar resposta, també des de les parròquies. Al mateix temps, cal vehicular tota l'atenció que ja es fa des de la pastoral de la salut i la pastoral social.

—Un altre àmbit de les prioritats pastorals és la celebració de la fe.

De fet, tots estan relacionats amb l'objectiu de formar comunitats vives. Si el mossèn ha de celebrar quatre misses el diumenge, el que es desprèn de la celebració és neguit, pressa i poca preparació. Per això, volem reduir i racionalitzar el nombre de celebracions de l'eucaristia allà on n'hi ha moltes i es fan simultàniament a poca distància, per a reforçar les poblacions més petites. Cal que hi pugui haver un temps previ a la celebració per a preparar-la, i també un temps posterior de fraternitat.

—I l'evangelització és el darrer àmbit, però el més important.

Tota la pastoral està pensada en clau evangelitzadora. La majoria de gent de la nostra societat no ha fet experiència de trobada amb el Crist, no coneix la nostra fe. Cal que tota la pastoral s'orienti cap a l'evangelització, amb propostes, com els recessos quatre40 o els grups de vida, per tal que les persones que no coneixen Jesucrist o que la seva fe s'ha refredat puguin connectar i trobin, en la parròquia un àmbit de trobada amb els germans i amb el Senyor.

—Per tot això cal estar esperançats.

Aquesta és la paraula clau d'aquest curs en què viurem el Jubileu de l'Esperança que ha convocat el Sant Pare. Sovint només veiem la part negativa de la nostra realitat, però volem ajudar-nos, unir-nos i que, junts, puguem suscitar alguna cosa en què l'Esperit revifi aquella flama. El Senyor ens donarà la força de l'Esperit per tirar endavant i fer créixer, entre tots, l'esperança. De fet, «Fem créixer l'esperança» serà el lema d'aquest nou curs, que s'iniciarà aquest diumenge dia 13 d'octubre a les 18.00 h a la Catedral de Tarragona, amb la celebració d'enviament dels agents de pastoral.

SEGUEIX LA VIDA DIOCESANA PER TELEGRAM!

Arquebisbat de Tarragona
<https://t.me/esglesiatgn>

LITÚRGIA DE LA SETMANA

Cicle B

Litúrgia de les Hores: setmana IV

Diumenge, 13: Diumenge XXVIII de durant l'any [Sa 7,7-11; Salm 89,12-13.14-15.16-17; He 4,12-13; Mc 10,17-30; o bé més breu: Mc 10,17-27 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 14: [Ga 4,22-24.26-27.31-5,1; Salm 112,1-2.3-4.5-7; Lc 11,29-32] *Sant Calixt I, papa i màrtir* (ML)

Dimarts, 15: Santa Teresa de Jesús, verge i doctora de l'Església (F) [Sir 15,1-6; Salm 88,2-3.6-7.8-9.16-17.18-19; Mt 11,25-30]

Dimecres, 16: [Ga 5,18-25; Salm 1,1-2.3.4 i 6; Lc 11,42-46] *Santa Hedvig, religiosa* (ML) o bé: *Santa Margarida Maria Alacoque, verge* (ML)

Dijous, 17: Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe i màrtir (MO) [Ef 1,1-10; Salm 97,1.2-3ab.3cd-4.5-6; Lc 11,47-54]

Divendres, 18: Sant Lluç, evangelista (F) [2Tm 4,10-17b; Salm 144,10-11.12-13ab.17-18; Lc 10,1-9]

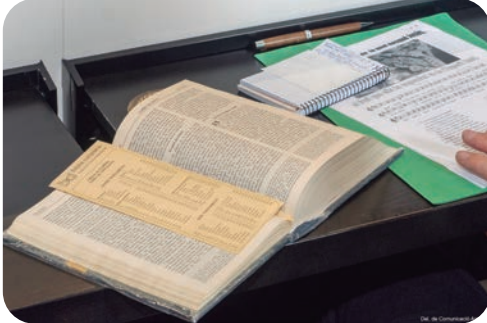
Dissabte, 19: [Ef 1,15-23; Salm 8,2-3a.4-5.6-7; Lc 12,8-12] *Sants Joan de Brébeuf i Isaac Jogues, preveres i companys, màrtirs* (ML) o bé: *Sant Pau de la Creu, prevere* (ML) o bé: *Sant Pere d'Alcàntara, prevere* (ML)

Diumenge, 20: Diumenge XXIX de durant l'any [Is 53,10-11; Salm 32,4-5.18-19.20 i 22; He 4,14-16; Mc 10,35-45 o bé més breu: Mc 10,42-45 (LE/LH pròpies)]

PROPOSTA

El Secretariat diocesà per a l'animació bíblica impulsa una nova edició dels Cursos Bíblics per Correspondència

Com és habitual, el Secretariat diocesà per a l'animació bíblica ha posat en marxa una nova edició dels Cursos Bíblics per Correspondència. En aquesta nova ocasió, s'ofereixen tres cursos: un sobre els Fets dels Apòstols, el segon curs del Llibre del Salms i, com a novetat d'enguany, un dedicat a l'Evangeli segons sant Lluc.

Tots els cursos es poden fer tant en català com en castellà, i també es poden rebre impresos en paper o bé per correu electrònic. En aquest sentit, els cursos estan pensats per a seguir-los individualment, en família o en grup, des de casa o trobant-se a la parròquia.

Per a inscriure's cal enviar la butlleta que trobareu al web de l'Arquebisbat al correu electrònic biblia@arquebisbattarragona.cat o bé portant-la presencialment al

local del Secretariat (pla de Palau, 2, Tarragona) els dilluns, dimecres i dijous, de 10.00 a 12.30 h.

AGENDA

17 d'octubre

—**Inauguració del curs 2024-2025 de l'INSAF.** A les 18.00 h, a la capella del Seminari Pontifici de Tarragona, tindrà lloc l'eucaristia d'inici de curs, presidida per l'arquebisbe Joan Planellas. A les 19.00 h, a l'Aula Magna, hi haurà l'acte inaugural del curs de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós, amb la lliçó inaugural «Mn. Higiní Anglès. Home d'Església i músic», que pronunciarà el Dr. Joaquim Garrigosa i Massana.

18 d'octubre

—**Exalta 'XLT' missioner a Tarragona.** La capella del Col·legi El Carme de Tarragona acollirà, a les 20.00 h, aquesta estona d'adoració eucarística per a joves, amb cants de lloança que interpretarà *Praiselord Group Music*. Organitza la Delegació diocesana per a la joventut.

19 d'octubre

—**Caminada solidària per les missions a Vinyols i els Arcs.** Sortirà a les 18.00 h des de la sala parroquial i, un quart d'hora abans, es faran les inscripcions. El donatiu serà de 6 euros. Or-

ganitzen la Parròquia de Santa Caterina de Vinyols i els Arcs i la Delegació diocesana per a l'activitat missionera i la cooperació entre les Esglésies.

—**X Festival Internacional d'Orgue de Poblet.** El concert, que serà a les 20.45 h a l'església abacial del monestir de Santa Maria de Poblet, anirà a càrrec de Leonardo Carrieri. El preu de l'entrada serà de 12 euros.

20 d'octubre

—**Tornada de la Mare de Déu de la Riera a les Borges del Camp.** A les 11.00 h, a l'església parroquial de l'Assumpció, hi haurà la pregària del darrer dia de la novena. Seguidament, s'iniciarà la processó pels carrers de la vila i el retorn de la Mare de Déu a la seva ermita, on tindrà lloc la celebració de l'eucaristia.

—**Celebració diocesana del Domund a Tarragona.** Serà a les 12.00 h a l'església parroquial de Sant Joan Baptista de Tarragona i la presidirà Mn. Marcus Vinicius Teixeira, consiliari de la Delegació diocesana per a l'activitat missionera i la cooperació entre les Esglésies.

NOMENAMENTS

El Sr. Arquebisbe, Dr. Joan Planellas i Barnosell, ha signat, darrerament, els següents nomenaments:

12 de setembre

—**Mn. Joan Anton Cedó Perelló**, arxiprest de l'Alt Camp

1 d'octubre

—**Sra. Adelina Murillo Galimany**, delegada diocesana per a la joventut

LECTURES

Diumenge XXVIII de durant l'any

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La preferixo a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomputables.

Salm responsorial [Sl 89,12-13.14-15.16-17 (R.: 14)]

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies per adquirir la saviesa del cor. Calmeu-vos, Senyor, què espereu? Sigueu pacient amb els vostres servents.

R. Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida. Doneu-nos tants dies d'alegria com ens n'heu donat d'afflicció, tants anys de joia, com n'hem vist de penes. **R.**

Que puguem veure la vostra obra, que els nostres fills vegin la vostra glòria. Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, reposi damunt els seus servents. Doneu encert a l'obra de les nostres mans. **R.**

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclareix les intencions i els pensaments del cor. A tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí un home corregué, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: Per què em tractes de bo? De bo només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare.» Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove.» Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta

una cosa: vés a vendre tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi.» Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se n'anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, què n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al regne de Déu.» Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.» Llavors Pere es posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vos.» Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'evangelí han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna.»

Mirada endins per Maria Goretti Rion Veciana, alumna de l'INSAF

A quin tresor està lligat el teu cor?

Aquest diumenge el Senyor ens convida a la felicitat de la pobresa evangèlica, la d'aquell que no cerca cap altra seguretat que no sigui la certesa de saber-se estimat del Pare. Posar el cor en un bé material no ens podrà mai donar la pau i l'alegria autèntiques, més aviat una certa tristesa i la buidor que a vegades experimentem tot i tenir un munt de coses.

Ser pobre segons el cor de Déu és haver-se buidat d'un mateix, despullat de tot orgull i vanitat, per fer-li lloc a Ell. El pare Pío deia: «Déu enriqueix la persona que ha fet el buit en si mateixa.»

